

Rybáři, kteří přicházejí k vodě s nástražními rybičkami v řízkovnici, totiž obvykle prahnou po candátovi nebo štice – nejpoblárnějších dravých rybách u nás. Boleni se proto na plotici nebo okounka uloví většinou náhodou, rozhodně v tom nebývá záměr lovců. Tedy většinou – výjimky potvrzují pravidlo.

Máme-li k dispozici čerstvé oukleje nebo menší perlíny (8–10 cm), můžeme se pokusit přelstít bolena s jejich pomocí. Z vlastní zkušenosti mohu říct, ale také z řídkých poznatků jiných rybářů vyplývá, že vhodnější než plavaná je položená. Uvedená technika drží čipernou nástrahu na přísně vymezeném prostoru, což je zřejmě důvod, proč na ni bolen zaútočí spíš, než když si rybička volně trajdá se splávkem sem a tam. Takže položenou volíme při lovu na mělčinách, v hloubkách, dokonce i při lovu u hladiny! Lepších výsledků je pak dosahováno za tmy, ať již brzy ráno, pozdě večer nebo při přikalené vodě.

Při tomto způsobu lovu používáme vlasce o průměru 0,18 až 0,22 mm (nejlépe v barvě vody v dané nádrži), kapkovitou zátěž s obratlíkem (např. typ bomba) a jednoháčky velikosti 4 – 1/0, nebo trojháčky č. 5 – 7. Upřednostňujeme tvrdší prut v délce 2,70 až 3,60 m. Rybičku ve velikosti 10 až 18 cm (větší rozměry platí zejména pro oukleje) nastražíme buď za horní pysk, nebo až u kořene ocasu (zdá se, že právě nastražení živé rybičky u ocasní ploutve zvyšuje naději na sedící zásek). Rybka rozhodně nesmí ležet na dně. Důležité je velmi citlivé seřízení brzdy navijáku, protože bolen útočí na přirozenou kořist velmi energicky, téměř explozivně. Na Nechranicích jsem viděl, jak bolen (60 cm) málem „odcizil“ prut zapomnětlivému rybáři, jenž nepovolil brzdu. Muž lovil candáty na mrtvou rybku a spoléhal se na dvoumetrový průvės vlasce mezi očky teleskopu posazeného do vidliček. Brzy po záběru bolena musí přijít razantní zásek (do tří až čtyř vteřin), aby opatrná ryba neměla čas postřehnout háček. V opačném případě totiž dravec rybičku ihned pustí.

Další možné způsoby lovu – živá rybička:

na volný vlasce (bez zátěže i splávku) – zajímavá alternativa pro boleny lovcí blízko břehu, kdy čilou ouklej (nastraženou za pysk) necháme doplavat až do blízkosti aktivního dravce...

s plovátkem bez zátěže – podobný případ, pouze ve vzdálenosti asi půl metru od konce udice umístíme na karabinku kulaté plovátko (bublinu), které nám garantuje, že rybička bude stále těsně pod hladinou

volně pod chléb – jelikož voňavý chléb dokáže přitáhnout pozornost drobných rybek, jejichž shluk zase přitáhne pozornost bolena, může se toto pečivo s propečenou kůrkou stát originálním vnačícím splávkem. Háček s vlascem protáhneme krajícem chleba (s kůrkou) tak, abychom asi půl metru pod krajíček nastražili živou ouklej. Pak už jen čekáme na ono stříbrné torpédo, které udeří jako hrom z čistého nebe do drobotiny zabrané oždibováním. Nevýhodou je, že chléb se brzy rozmočí a rozpadne; dalším záporem na stojaté vodě je nevyužitelnost ze břehu (obtížné nahazování) – je nutná loďka.

